

Nordisk försäkringsföreningsstipendiat i Danmark

... det är ett yndigt land!

av **Sune Nilsson**, skadeförebyggare, Folksam Stockholm

Hemkommen efter två veckors stipendiatresa i vårt södra grannland kräver konvensansen att man skriver rapport om resan och upplevelserna.

Troligen är det rent av ett krav för stipendiet, borde man inte tänkt på detta innan man accepterade?

Hur gör man? Beskriver man det populärt i dagboksform? Eller på tråkig kanslisvenska i rapportform med många facktermer?

Kan man verkligen berätta allt man upplevde?

Kan man lämna igen 10.000:- kronor och slippa?

Efter moget övervägande försöker jag här med min egen troligen mycket personliga stil beskriva mina upplevelser i Danmark under några höstveckor 1996.

Låt mej redan inledningsvis här få uttrycka mina känslor för Danmark och dess innevä-nare!

De är helt fantastiska, båda två!

Det heter i nationalsången att det är ett "yndigt" land, jag visste inte vad det betydde när jag kom till Danmark och jag vet fortfarande inte vad det betyder, jag kommer inte heller att ta reda på vad det betyder, själva ordet räcker för mej att beskriva landet och dess befolkning!

Bakgrunden

Till mina kollegors oförställda förvåning fick jag vid 55 års ålder Svenska Försäkringsföreningens Nordiska resestipendium till Danmark 1996.

Jag beskylldes för att medvetet skrivit otyd-

ligt födelseår på ansökan!

Naturligtvis är inte detta sant, troligen var den för försäkringsbranschen ovanliga be-nämningen "skadeförebyggare" en trolig orsak till att jag erhöll denna hedersbetygelse.

Att arbeta med att minska antalet skador och att sänka skadekostnaderna är en verksamhet som endast brukar nämnas i försäkringsbolagens färgglada verksamhetsberättelser men som i den vardagliga verksamheten inte har någon framträdande roll.

Folksam har dock visat en framsynt hållning i denna fråga och jag har under fyra års tid praktiskt jobbat med preventiva åtgärder,

Artikeln är en något förkortad version av Sune Nilssons rikt illustrerade stipendierapport. Av bl.a. utrymmesskäl har red. utelämnat beskrivningar av nattklubbsbesök, Christiania och diverse incidenter under stipendiatmiddagen.

både internt och externt och tror naturligtvis i min självgodhet att mina insatser påverkat vår skadekostnad på ett positivt sätt.

Att nu få studera och jämföra dessa aktiviteter med våra danska vänner gjorde att jag såg fram mot resan med glädje.

Framtiden?

Men det måste också sägas att det var med en viss oro i bagaget jag anlände till Kastrup den 15 september.

Under den tidiga hösten stod det helt klart att vårt bolag måste minska personalen med ca 600 personer under innevarande år.

Ett ivrigt räknande av anställningsår, egen bedömning av kompetens och nervösa frågor kunde inte skingra oron för framtiden.

Det fanns tillfällen då jag övervägde att tacka nej till mitt stipendium men min nyfikenhet tog till slut överhanden, ett beslut som jag naturligtvis inte ångrar.

Minnen från förr

Mina erfarenheter av Danmark och Köpenhamn inskränkte sig till en semestervecka i tidigt 60-tal samt en weekend i början på 90-talet.

Ett mycket påtagligt minne från det första besöket är ett tatuerat ankare på skulderbladet, tillkommet en alltför glad kväll i Nyhavn

När jag nu stegade in på Assurandörernas Hus min första dag i Danmark var det med stora förväntningar på de kommande veckorna.

Förutom min redan påträffade svenska kollega Gunilla Svensson från Länsförsäkringar mötte jag mina nordiska stipendiekamrater för första gången.

Där fanns den långa trivsamme islänningen Gudmundur Gunnarsson, matematikutbildad i Danmark och vår självklara ledare under fritiden i Köpenhamn. Det Gudmundur inte visste om nattlivet var inte värt att veta.

Där fanns också två hurtiga norrmän, Terje Ruustad och Stamati Stenseth från Drammen, den senare hade grekiskt påbrå vilket förklarar det ovanliga förnamnet.

Gruppen kompletterades med två relativt svenskspråkiga finnar, Mika Makkonen och Jukka Nurminen.

Vi hade alla olika försäkringsmässiga bakgrunder, Gudmundur arbetade som aktuarie men även med information, Gunilla, Mika och Terje sysslade med företagsskador på olika nivåer, Stamati var gruppchef för sju bilskadereglerare på ett av Norges minsta bolag, Aktiv Försäkring och Jukka från SAM-PO jobbade med återförsäkring på liv.

Introduktionen i societeten

Vår värdinna under besöket, den paranta och vackra Karen Stampe, sekreterare i Försäkringsföreningen, hälsade oss välkomna och anslog tonen för veckorna genom att bjuda på kaffe, danska wienerbröd och ”gammeldansk” klockan 10 på måndagsförmiddagen!

I vackra lokaler, granne med Amalienborg och dronning Margarethe fick vi bl.a. en färgstark beskrivning under vilka pressade förhållanden som dansk sakförsäkring hade att arbeta med, skadekostnadsprocenter över 100 i flera branscher, rädsla för nödvändig premieanpassning, avgifter till danska statskassan och ”premiemoms” på vissa försäkringar.

Därefter var det dags för ”frokost”, smörrebröd med Ålborg samt kaffe med konjak och en fullständigt nödvändig stadspromenad under ledning av den på förmiddagen tillstötande ordföranden i danska försäkringsföreningen Torben Olesen, djurförsäkrare på Alm. Brand. I det underbart vackra vädret vandrade vi ut längs Langelinie, hälsade på den lille Havsfruen och njöt av solen i Churhillparken.

Helt i linje med dagen slutade den organiserade verksamheten med några svala öl i Nyhavn.

Osvenskt!

Enligt inbjudan från Danmark skulle denna första dag användas för ”att lära kenne hinanden” vilket verkligen lyckades tack vare den något osvenska upplägget.

Detta ger mej osökt tillfälle att fästa mina synpunkter på Danmark och danskarna på pränt, att berätta hur jag som gäst i främmande land upplevde mina värdar.

Positivt inslag?

Inledningsvis det mest kontroversiella i sammanhanget, förhållandet till sprit och öl.

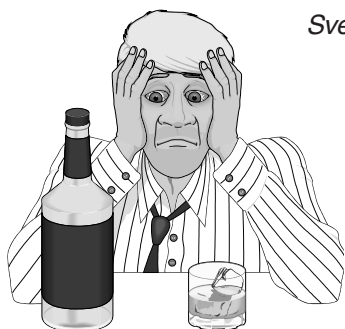
Varför är det så skillnad mellan två i övrigt så lika kulturer när det gäller umgänget med alkohol?

Varför kan vi svenskar inte hantera detta på ett positivt sätt, alkohol i lagom mängder och vid rätt tillfälle hjälper till att släppa hämningar och höja stämningar, ökar kreativiteten och ger tillvaron en kick.

Närheten till snapsar, drinkar och öl under Danmarksveckorna var påtaglig, i matsalarna, ”kantinerna”, på bolagen kunde man få en starköl till maten, åt man i gästmatsalen fick man en snaps till smörrebröden.

Det danska sättet att umgås på fritid är rent av kontinentalt, man träffas på vinstugan eller baren och tar en öl eller gammeldansk och pratar och njuter under otvungna former

Trots detta ser man inte en berusad människa på stan!

*Svenskens
syn på
alkohol*

Maten!

Eftersom jag nu är inne på livets glädjeämnen måste jag ta det här med maten!

Danskarna äter bara delikatesser!

Inga sönderkokta potatisar, inga halvbrända korvskivor här inte! Här gäller rökt och gravad lax, kryddsill, råbiff och räkor!

Vill man tillföra lite kolhydrater tar man en tunn skiva mörkt bröd, vill man ha vitaminer och andra nyttigheter finns alltid stora mängder grönsaker och frukt att tillgå.

Detta gäller också matsalarna på arbetsplatserna, troligen skulle våra kalorifierade personalmatsalschefer svimma vid ett studiebesök på en dansk kantine!

Den mest minnesvärda måltiden under besöket intogs i matsalen på Försäkringshögskolan norr om Köpenhamn!

Överdådets överdåd!

Enligt uppgift hörde detta till de vardagliga rutinerna för lärare och elever att dagligen brottas runt detta kulinariska mästerverk, kanske är detta förklaringen till att lärarna endast tjänstgör i halvårsperioder.

Språket!

Naturligtvis var det ibland problem att förstå vad om sades men i princip talade alla med några få undantag skandinaviska.

Jag minns en eftermiddag med en kvinnlig gruppchef på ett av bolagen, hennes dialekt var för mig helt obegriplig och vi talade troligen om olika saker.

Tyvärr hjälpte det inte att hon talade engelska, min engelska är inte mycket att skryta med men den har alltid varit tillräcklig, dock inte i detta fall.

Att dansken i gemen inte uttrycker årtal, summor och siffror på ett civiliserat sätt är inte mycket att göra åt.

Jag gjorde inte ens ett försök att lära mej detta system, hade jag mina norska vänner med översatte man med glädje ”halvfjärs” och ”heltvårs” eller vad det nu hette.

Rökningen!

Man måste väl också vara lite kritisk till våra vänner på andra sidan sundet och det jag tänker på är den i Sverige numera nästan utrotade rökningen.

Dansken och framför allt danskan röker alltid och överallt!

På arbetsplatsen, i sammanträdesrummet och vid matbordet. Utan att hata rökning, har det i familjen, saknade jag dock den hänsynsfullhet som nuförtiden präglar våra svenska rökare.

Det är dock helt klart att det inte är av oartighet man inte visar denna hänsyn. För övrigt skulle jag aldrig som gäst ha utnyttjat mitt veto om någon frågat.

Myten att dansken/danskan röker cigarr avfärdas dock, här gällde vanliga cigarretter och sura pipor med Capstan och Clan!

Alka..

...vårt samarbetsbolag i Danmark, var min huvudvärd under besöket. Jag togs väl om hand av personalchefen Martin Dam och den charmiga informationschefen Nina Fauerholt som lotsade mej runt i det vackra kontoret ute i Høje-Taastrup.

Alka är ett av de mindre bolagen i Danmark med en marknadsandel på sak runt 6 % men med ett stort kollektivt bestånd av olycksfallsförsäkringar av danska fackföreningsmedlemmar.

Strategin var inte oväntat att utifrån detta bestånd kapa åt sig ytterligare andelar på skadeförsäkring.

Att enligt den svenska Folksam-modellen ansluta fackförbund och fackklubbar i kollektiva hemförsäkringar anses inte politiskt möjligt, ett faktum som troligen applåderas av svenska Länsförsäkringar.

Under ett eftermiddagspass kunde jag tillsammans med produktcheferna för bil och hem jämföra våra bolags erfarenheter och

kunde ännu en gång konstatera den höga skadekostnadsprocenten och rädslan att vara först med en premieanpassning.

Alka:s försäljning baseras helt på telefonförsäljning med fem stora TM grupper som jobbar i tvåskift.

Jag fick under nån timma prata med en ung, entusiastisk team-leader, Mette Winding, som berättade om sitt och bolagets ganska framgångsrika försäljning och en stadigt stigande marknadsandel under kontrollerade former och fick träffa deras maskotar ”Sus och Dus”, två guldfiskar i en jättestor glaskula!

Alka:s kontorskomplex, en fantastisk anläggning på det ständigt vindpinade slättlandet på Själland, var granne till stora lantbruk med betande får och kor, onekligen en märklig kombination.

För övrigt kunde jag konstatera att Alka och Folksam utöver kända likheter använder sig av samma blåa färg i respektive logotype.

Top-Danmark

Ute i Ballerup, en 200 kronors taxiresa från Köpenhamn, ligger Top-Danmarks huvudkontor samt det välkända TOP-Center.

Huvudkontoret, byggt på sjuttioalet, har en för mig fullständigt osannolik utformning.

Ett enda stort kontorslandskap på det övre våningsplanet med samtliga servicefunktioner inkl. toaletter på bottenplanet!

Arbetsutrymmena avdelades med skärmar och miljön var trots ett flertal ljusgårdar ganska mörk men personalen såg tydligen inget märkligt i detta faktum utan tycktes trivas väl.

Ljusgårdarna hade underbart vackra gröna trädgårdar med bl.a. fruktgivande bananträd och fiskdammar med simmande jätteguldskarpar.

Under det tydligen rätt flummiga danska sjuttioalet fanns, berättade man, på ett flertal platser i kontorslandskap små mysrum inlagda, med kuddar och dynor där de anställda när behov fanns kunde koppla av, ta nya tag och

kläcka goda idéer.

Som på alla andra ställen möttes vi med stor gästfrihet och dessutom med flaggor i topp!

Under rundvandringen i denna unika arbetsmiljö tillsammans med informationschefen fick vi höra att byggnaden för tjugo år sedan var en stor sevärdhet och besöktes av intresserade från hela världen.

Top-Danmark är marknadsledare på lantbruks- och industriförsäkring i Danmark och har ett mycket och aktivt preventivt agerande inom dessa branscher.

I ett kombinerat utställnings- och utbildningscenter, TOP-Center, visade man mycket avancerade förebyggande produkter bl.a. för process- och tillverkningsindustrin samt skydd och säkerhet ur brandsammanhang.

Dessutom fanns en mindre avdelning för mekaniska och elektroniska inbrotts- och stöldskydd.

Vi lärde oss också en del om sprinklersystem och jag förvånades över vilka enorma anläggningar som måste finnas i våra egna komplex och som man inte har en aning om.

Top-Danmarks strategi med skadeförsäkring är att få företagskunderna att investera i säkerhet och att utbilda nyckelpersoner för att därigenom minska risken för skador och skadekostnader och ge de preventivt tänkande lägre premier.

Tryg-Baltica

Försäkringsjätten Tryg-Balticas huvudkontor ligger också ute i Ballerup väster om huvudstaden.

Anläggningen, ett utsvängt U i jätteformat i två våningar innehållande 63.000 kvm, var verkligen imponerande. Den arkitektoniska utformningen gav trots storleken en överraskande närhet mellan avdelningarna, då korridorerna blev alltför långa går man helt enkelt rakt över gården!

Bolaget bildades genom en tvingad sammanlagning mellan två av Danmarks största

försäkringsbolag, livbolaget Tryg och sakdelen av Baltica.

Baltica hade hamnat ekonomiskt fel efter ett äventyr med en egen bank och övertagits av Den Danske Bank för att inte gå över styr. Efter en nödvändig sanering erbjöds sedan skadeförsäkringsdelen till de övriga danska bolagen och det något konservativa mindre Tryg köpte det betydligt större Baltica.

Det kunde nog utläsas att fusioneringen inte varit alltför lätt att genomföra, framför allt inte på datasidan, men nu verkade trots allt det mesta att fungera.

Mitt besök på T-B gällde utredningsavdelningen, investigators som man kallade sig.

Ett lag av sju utredare, varav sex var f.d. poliser, arbetade med att jaga bedragare och rädda skadepengar.

Den svenska branschens längtan efter ett centralt "bedragarregister" å la Norge delades av de danska utredarna.

Optimismen för att detta skulle komma till stånd var dock större i Danmark än vad jag kunnat utläsa här hemma.

I övrigt var nog metoderna de samma som i Sverige, däremot tycks man ha lättare att göra sig av med oönskade försäkringstagare än vad vi har.

Man har tydligen ingen KFL på samma sätt som vi!

Sociteten.

Mina mest intressanta dagar tillbringade jag på Assurandörernas Hus, "Sociteten".

Dansk förebyggande verksamhet typ Nabhjälps bedrivs helt i central, bolagsgemensam regi i SKAFOR som finns på Sociteten.

Där finns också ledningen för det s.k. Östkontoret vars verksamhet går ut på att stoppa den illegala bilexporten till Östeuropa samt LAGOS, en organisation för att snabbt spåra och hitta stulna laster inom den bilburna fjärrtransporterna ute i Europa.

Dessutom administrerar man "Bilfinder-

corpsen”, en mycket speciell yrkesgrupp av f.d. poliser och försäkringsfolk vars uppgift är att spåra och återbörda stulna bilar i Köpenhamn med omnejd.

Central i Polen

Upplägget av de tre fordonsrelaterade verksamheterna var imponerande. Imponerande var också de personer som ledde verksamheten, Erik Lassen och Arne Knippen.

Den senare hade anställts för att organisera motåtgärder mot den allt mer tilltagande östexporten av stulna bilar och handplockats från det militära underrättelseväsendet.

Han hade tjänstgjort på olika ambassader och konsulat i öst och talade ett flertal öststatsspråk.

På ett par år har han genom resor och besök byggt upp ett kontaktnät av agenter i nästan hela gamla Östeuropa med en centralfunktion i Polen.

Via dessa agenter efterlyser man stulna bilar med värde över 200.000 dkr.

Under 1996, t.o.m. augusti, har 223 bilar efterlysts och 87 har återfunnits. Dessa bilar säljs ofta i det land de återfinns.

Sedan starten i slutet på 1994 har bilar för 35 milj. dkr återvunnits till en kostnad på ca 2 miljoner.

Naturligtvis hade väl vissa av dessa återkommit på ordinarie vägar till den rättmätige ägaren men resultatet är hur som helst lysande!

Övervägande delen av de återfunna bilarna har påträffats i Polen som verkar fungera som transitland för verksamheten. Det forna Sovjets svartahavs-republiker är i dag de största problemområdena med maffiastyrda, väl fungerande organisationer som är svåra att komma åt. Däremot är exporten till Baltikum f.n. mycket liten från Danmark och det är troligt att det är vi svenskar som förser denna marknad med lyxbilar.

Man tror dock att detta kommer att förändras och arbetar med att bygga ut Östkontoret även i Baltikum.

Samarbete med danska Östkontoret har erbjudits svenska Larmtjänst men utan resultat. Hoppas verkligen att detta svenska ställningstagande var riktigt och inte har med prestige-tänkande att göra.

Lagos

LAGOS, huvudstad i Nigeria, men också förkortningen för Last- och Godsstöldprojektet i Danmark.

Via Autosamfällesrådet i Socityten bedrivs en intensiv verksamhet ute i Europa för att minska denna typ av stöldbrott som kostar branschen mycket stora pengar.

Stulna, fullastade fjärrekipage eller delar därav larmas omgående ut till alla chaufförer, terminaler och gränsövergångar i Europa via fax och internet.

I dessa sammanhang är det mycket viktigt att snabbt få tag på dessa trailers innan godset hinner omlastas.

Snittskadan på ett försvunnet långtradar-släp är en halvmiljon + fordonsvärdet.

Hittills under 1996 har 79 Lagoslarm gått ut och 55 av dessa objekt återfunnits inom 1 dygn, tyvärr i de flesta fallen utan återfunnet gods.

Bilfindercorpsen

Bilfindercorpsen i Köpenhamn hanteras också av Socityten på Amaliengade.

I Danmark betalas rutinmässigt ingen hittelön då någon finner en stöldanmäld bil utan det anses vara polisens uppgift att återfinna dessa objekt.

Då detta naturligtvis inte är en högprioriterad verksamhet hos storstadspolisen har man i samarbete med Politiemesteren i Köpenhamn en organiserad men privat liten kår av bilfindere bestående av i första hand pensionerade poliser som i tilldelade områden bedriver denna verksamhet.

Just nu finns tolv bilfindere anställda som varje måndag träffar ansvarig polis och Socitytsrepresentant och får aktuella listor på till-

gripna bilar och som sedan dagligen kompletteras via kontakt med de lokala polisstationerna.

Under de nio år som verksamheten pågått har dessa bilfindere säkrat och återfört drygt 10.000 fordon till ett värde av 728 miljoner dkr för en kostnad av 12 miljoner dkr!

Naturligtvis hade väl de flesta av dessa bilar kommit åter även utan denna verksamhet men tiden mellan stöldtillfälle och säkring är som vi alla vet mycket avgörande för bilens restvärde.

I nästan 40 % av fallen har bilarna återfunnits innan ägaren noterat och anmält stölden!

Autotaksering

Denna för oss svenskar något kryptiska benämning är helt enkelt samma sak som vår bilskade-kalkylering.

Det danska systemet uppvisar dock mycket stora olikheter med vårt.

Rent tekniskt används ett tyskt/europeiskt system kallat Auda-Dex, uppbyggt på samma grunder som det svenska CABAS men med vissa skillnader.

De danska skadeinspektörerna, taksatörerna, alla de större bolagen har egna sådana, jobbar inte datamässigt med sitt egna bolag utan med Autofällesrådet på bolagsgemensamma grunder.

Efter utfört uppdrag levereras kalkylen in i detta system där den behandlas och beräknas i en central dator, lagras i en databas och kan därifrån hämtas av vilket bolag som helst.

Utöver de bolagsanställda taksatörerna finns "inspektöreringen" en fristående sammanslutning av tekniker som på uppdrag utför förrättningar åt de mindre bolagen samt på landsbygden även åt de större.

Enligt Samfällsrådet ger det danska centralsystemet låga kostnader för den tekniska hanteringen av bilskador och fördelen att ha kalkylprogrammet på ett enda ställe är uppenbar när det gäller ändringar och tillägg.

Nabohjelp

Den danska varianten av "Grannsamverkan" bedrivs av SKAFOR, sammanslutningen av försäkringsbolag med skade(sak)försäkring, på central nivå och administreras från Assurandörernas Hus.

Vårt svenska system, åtminstone i huvudstadslänet, bygger på ett nära samarbete mellan försäkringsbolagen och polisen i det inledande och utbildande skedet medan man i Danmark helt litar till den lokala polisens insatser.

Man har låtit framställa mycket avancerat utbildnings material med bl.a. videoinspelningar och utrustning för uppmärkning m.m. som sedan distribuerats till polisen runt om i landet.

Man överlåter därigenom hela ansvaret för att idéerna i samverkanarbetet förs ut till de boende av polisen och det tycks som om detta fungerar tillfredsställande.

Själva utbildningen påminner mera om en svensk studiecirkel där de boende själva driver verksamheten och där polisen endast i undantagsfall deltar.

Vilket system som är att föredra vet jag inte, det kan dock påpekas att det danska systemet säkert kräver mer av sina deltagare, ett större och djupare engagemang och fler s.k. eldsjälar.

Ett annat unikt samarbete mellan SKAFOR och dansk polis är det lilla "paket" som överlämnas av polisen till den som drabbats av inbrott och som innehåller skadeanmälan till bolaget, goda råd för att inte drabbas igen samt en enkel märkutrustning för värdefullt gods.

Polisen i Albertslund

Jag tillbringade en mycket intressant förmiddag på en av Köpenhamns förortspolisstationer ute i Albertslund.

Passande nog intill en fångvårdsanstalt låg

en modern, nybyggd polisstation med 450 anställda med ansvaret för Glostrups polisdistrikt med ca 160.000 innevånare.

På den ”preventivkriminale” roteln som bestod av fem medarbetare träffade jag kriminalassistent Ole Hundevad som gav mig en grundlig insyn i dansk kriminalstrategi i förebyggande syfte.

Som i Sverige har danskarna insett att man måste gå in i mycket tidig ålder med information för att nå resultat och en samverkanorganisation kallad SSP (skola-social-polis) arbetar med skolbarn från 6 år och uppåt med tillämpad utbildning och information om och mot droger, brott och kriminalitet.

Som i Sverige är det bilbrott, cykelstöld och skadegörelse som är högfrekventa. Just ute i Glostrup genomförde man nu en kampanj mot cykelstöld med hjälp från kommunen och arbetade bl.a. med projektanställda ”cykelfinder”.

En intressant vinkling på förebyggande insatser var den uppsökande-verksamhet man bedrev mot de personer som återkommer till hemorten efter fullgjorda bestraffningar på fängelser, anstalter och liknande institutioner.

Man sökte helt enkelt upp dessa människor omedelbart efter frigivningen för att utan omsvep göra klart att man noterat återkomsten vilket ansågs mycket förebyggande.

Den danska polisen hade med visst intresse studerat Stockholmspolisens och försäkringsbolagens samarbete med de gemensamma rutinerna vid anmälan av bilbrott och jag fick tillfälle att utveckla tankarna, strategierna och resultaten bakom detta.

Kanske kommer detta att införas i Köpenhamn?

Försäkringshögskolan

Sista dagen i Danmark tillbringade hela gruppen på Försäkringshögskolan uppe i Rungsted norr om Köpenhamn.

Högskolan fanns i en något tveksamt om-

byggd vitrappad herrgård som varit Karen Blixens hem och var omgiven av ett fågel-skyddsområde med en troligen tusenårig lövskog bestående av ekar, bok och lindar. Det något tunga och blåsiga septembervädet gjorde inte parken rättvisa och man kan endast ana hur det skulle vara att uppleva denna miljö en tidig morgon i maj med sång av bofink, lövsångare och näktergal!

Vid en promenad under en paus i programmet besökte vi Karen Blixens grav mitt i naturparken. En cirkelrund liggande gravsten med en enkel inskription markerade den stora författarinnans sista vilorum.

Av den mera profana delen av besöket kunde jag konstatera av nivån på den danska Försäkringshögskolan var mycket hög.

Utbildningsgrenarna är de samma som i Sverige och uppbyggda i olika block och nivåer.

All grundutbildning sker ute i bolagen, därefter sker självstudier innan man påbörjar internatutbildningen på högskolan.

Lärarna som rekryteras från branschen för viss tid i högskoleutbildningen får själva genomgå en högvärdig utbildning framförallt i pedagogik vilket borgar för att specialistkunnandet förmedlas på ett begripligt sätt till eleverna.

I högskolans lokaler finns också Försäkringsförbundets förlag med specialutgivning av branschlitteratur samt ett omfattande bibliotek.

Det smörgåsbord som serverades har beskrivits på annan plats och ”den sista måltiden” på dansk mark denna gång är på något sätt symbolisk för hela besöket, gästvänlighet, gemyt och kulinarisk överflöd.